

**ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО НАВЧАННЯ У ВНЗ:
ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ**

З приєднанням України до Болонського процесу перед вітчизняною вищою школою постали такі завдання: внести зміни до структури, змісту, стандартів, форм національної вищої освіти; забезпечити якість підготовки спеціалістів на рівні європейських стандартів, адаптацію навчальних планів, упровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес, розвиток системи неперервної освіти з використанням інформаційно-комунікаційних технологій.

Метою нашої роботи є визначення інноваційних технологій та методів підготовки магістрів у вищих навчальних закладах, що сприяють їхньої мотивації до науково-дослідної роботи.

За документами ЮНЕСКО «технологія навчання» розглядається як системний метод створення, застосування та визначення всього навчального процесу викладання й засвоєння знань з урахуванням технічних, людських ресурсів та їхньої взаємодії.

Інноваційні освітні технології у ВНЗ— це науково-обґрунтована і унормована за метою підготовки спеціалістів, змістом освіти, місцем і терміном навчання система форм, методів, засобів і процедур, що використовуються для організації та здійснення навчального процесу та підтримують етапи реалізації нововведень у цей процес[1: с 28]. Основною метою інновацій в освіті є побудова повністю керованого навчального процесу.

У навчальному процесі студент, за інноваційним підходом, визначається як рівноправний суб'єкт навчальної взаємодії, навчання орієнтується не на предмет, що вивчається, а на особистість студента, на його індивідуальні особливості сприйняття, на його потреби та інтереси. Викладач у такому

процесі є не передавачем знань, умінь, а організатором спільної діяльності. Домінуючою формою навчального спілкування виступає діалог, який сприяє створенню атмосфери співробітництва.

Важливим для покращання засвоєння навчального матеріалу є активне використання технологій, спрямованих на візуалізацію інформації, використання методу проєктів та інтерактивних методів (ділових рольових ігор, моделювання фахових ситуацій, конференції, телелекції, заняття взаємного навчання тощо), що створює умови для розвитку дослідної роботи, ініціативності, вміння працювати в команді, творчої самореалізації студентів, підвищує мотивацію для самостійного отримання знань, сприяє розвитку інтелектуальних та комунікаційних здібностей [2: 70; 3: 55], адже основне завдання освіти - не передача традицій і знань, а формування здібностей знаходити унікальні смисли [4: 97].

Проте, в умовах, коли магістри здебільшого відвідують заняття за індивідуальним графіком ускладнюється процес сумісної діяльності студента і викладача. Тому реалізації пріоритету інноваційного підходу в навчанні сприятиме активне застосування технологій електронного (мобільного, дистанційного, наприклад Moodle) навчання, як одного з інструментів інноваційної моделі розвитку інформаційного суспільства [5], що зробить навчальний процес більш привабливим, демократичним, комфортним і стимулюватиме студентів до самоосвіти, навчання, зокрема науково-дослідної роботи.

Список використаних джерел.

1. Вакуленко В.М. Види інновацій в освіті та їх класифікація. – К.: Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. - 2010. – С. 28.
2. Дубасенюк О.А. Упровадження освітніх інновацій в системі вищої освіти //Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи: монографія/за ред.. П.Ю. Сауха. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2011. – 444 с.
3. Кочубей А.В. Інноваційні методи викладання гуманітарних дисциплін у вищих технічних навчальних закладах //Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти: збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. – Випуск 7 (50).- 2013. – с. 55.
4. Козак Л.В. Дослідження інноваційних моделей навчання у вищій школі //Освітологічний дискурс. - № 1(5). – 2014. – С. 97.
5. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки».